

1. Ot - če náš, jenž v ne - be - sích dlíš,
nám pak ja - ko dít - kám ve - líš
mí - ti zře - ní vzhů - ru kto - bě
v u - sta - vič - né své mo - dlit - bě,
dej, ať ji - nam ne - hle - dí - me,
tím te - be sa - mé - ho ctí - me.

2. Posvět se svaté tvé jméno, / aby všude velebno / bylo
tvé pravdy učení, / veď k dobrých skutků činění, / potlačuj
všecky zlé bludy, / ať pravda tvá sílí všudy.

3. Přijď k nám, Pane, tvé království, / ať sláva tvá se světu
skví / a tvé již rozptýlí slovo / království Antikristovo. / Svaž
satana, ať národy / již nemámí svými svody.

4. Buď vůle tvá, věčný Pane, / sám co ty chceš, ať se stane /
jak v nebi, tak i na zemi. / Mezi příhodami všemi / kráčeji
dej trpělivě, / mít se k sobě mlčenlivě.

5. Chléb náš vezdejší dej nám dnes; / pakli co víc přidati
chceš, / ne k života zbujelosti, / ale k slušné potřebnosti. /
K práci posilň, svaté na ni / vylévej své požehnání.

6. I odpusť nám naše viny, / scestné jakékoli činy, / také řeči
i myšlení, / v nichž jsou mnohá poblouznění, / tak jako i my
všechněm svým / viny odpouštíme bližním.

7. Neuvoď nás v pokušení, / ať nám těžkým svodem není /
od tvé vůle odstoupení, / a tak k hrůzám zatracení. / Tvůj
svatý Duch všudy nás říd, / na všech cestách k pomoci přijď.

8. Vysvoboď nás ode zlého, / duchu, tělu škodlivého, / i od
zlostného satana, / jenž svádí od tebe, Pána. / Popřej dobrého
skončení, / šťastného z bíd vykročení.

9. Vždyť tvá jest vláda, království, / nezrušitelné
mocnářství, / tvá jest moc všechna nade vším / nejmenším, tak
i největším, / po celou věčnost sláva, čest / – amen – navždy
pouze tvá jest!

t: Martin Luther, Geistliche Lieder, 1539 /

Jan Amos Komenský, Kancionál, 1659 / Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

m: Geistliche Lieder, 1539 / Geistliche Lieder, 1545